

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: ZA-30S/36/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5022200104
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Slivová
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2023:5022200104.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Denisy Slivovej a členov senátu JUDr. Petra Molčana a JUDr. Kataríny Petrář Vinczeovej (sudkyňa spravodajkyňa) v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XX, XXX XX E., zastúpený: JUDr. Sabína Hodoňová, PhD., advokátka, so sídlom Mariánske námestie č. 31, 010 01 Žilina, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republika, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 595166/2021 zo dňa 28. decembra 2021, takto

rozhodol:

Správny súd v Banskej Bystrici žalobu z a m i e t a .

Žalobcovi nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Administratívne konanie

Prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu

1) Mesto Čadca ako príslušný správca dane (ďalej aj „správny orgán prvého stupňa alebo správca dane“) podľa § 4 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej ako „daňový poriadok“), podľa § 5 ods. 1 písm. a), § 6, § 7, § 8, § 9 ods. 1, § 10, § 11, § 12, § 12a, § 18 ods. 1, ods. 2 a podľa § 99e ods. 1 zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov (ďalej ako „zákon o miestnych daniach“) a podľa § 2, § 3 a § 4 Všeobecne záväzného nariadenia Mesta Čadca č. 3/2019 o daní z nehnuteľnosti, dani za psa, dani za ubytovanie, dani za predajné automaty a dani za nevýherné hracie prístroje (ďalej aj „VZN Mesta Čadca č. 3/2019“) rozhodnutím č. 003831/1/2021 zo dňa 12. 10. 2021 vyrubil žalobcovi daň z nehnuteľnosti (bytu) za zdaňovacie obdobie 2021 v sume 18,76 Eur. Správny orgán prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že pri určení dane vychádzal z overených údajov v daňovom priznaní k dani z nehnuteľnosti daňovníka (ďalej aj ako „žalobca“) podaného dňa 21. 02. 2005, z ktorého vyplýva, že daňovník je spoluvlastník bytu č. XX, nachádzajúcim sa v bytovom dome na adrese C. XXXX/X, F., postavenom na pozemku par. č. 1237 Čadca o výmere 69 m² v podiele 1/1, so spoluvlastníčkou G. C., H. I., uvedeného na LV č. XXXX, ako spoluvlastník určený dohodou v daňovom priznaní k dani z bytov. Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Namietal, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, na základe akých skutočností správca dane vyrubil daň z bytov v sume 18,76 Eur iba žalobcovi ako daňovníkovi, nakoľko to nevyplýva z listu vlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti. Poukázal na to, že daňové priznanie k vyššie uvedenej nehnuteľnosti podával v roku 2005, pričom na liste vlastníctva bol podiel vlastníkov 1/2. Mal za to, že správca dane sfalšoval uvedené daňové priznanie a protizákonne žalobcovi vyruboval celú sumu

dane z predmetného bytu, hoci už v daňovom priznaní žalobca uviedol, že je vlastníkom iba polovice bytu. Tvrdil, že nikdy žiadnu dohodu o platení dane neuzavrel, na základe čoho namietal, že rozhodnutie správca dane je protiprávne.

Druhostupňové rozhodnutie správneho orgánu

2) O odvolaní žalobcu voči vyššie označenému rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa rozhodol žalovaný (ďalej aj ako „odvolací orgán“) rozhodnutím č. 595166/2021 zo dňa 28. 12. 2021, ktorým v zmysle ustanovenia § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej iba ako „daňový poriadok“) rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. 003831/1/2021 zo dňa 12. 10. 2021 potvrdil.

3) K námietke žalobcu ohľadom toho, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé na základe akých skutočností správca dane vyrubil vyššie uvedenú daň iba jemu ako daňovníkovi odvolací orgán uviedol, že správca dane pri vydaní napadnutého rozhodnutia vychádzal z údajov zverejnených v katastri nehnuteľností zo dňa 09. 11. 2021, z ktorých vyplýva, že žalobca je spolu so svojou bývalou manželkou G. C., H. I. vlastníkom bytu č. XX, na 4. poschodí, v bytovom dome súp. č. XXXX, v spoluvlastníckom podiele 1/1, titul nadobudnutia – zmluva o prevode vlastníctva družstevného bytu č. J. XXXX/XX E. K. XX. XX. XXXX – XXXX/XX, t.j. zdaňovanej nehnuteľnosti. Žalobca v daňovom priznaní podanom dňa 21. 02. 2005 uviedol, že je spoluvlastníkom bytu určený dohodou a je splnomocnený na podanie daňového priznania aj za spoluvlastníka. Vychádzajúc zo zákonného ustanovenia § 99e ods. 5 zákona o miestnych daniach a opísaného skutkového stavu, správca dane vyrubil žalobcovi daň z nehnuteľností na zdaňovacie obdobie rok 2021. Odvolací orgán považoval uvedený postup správca dane za zákonný a námietku žalobcu vyhodnotil ako neopodstatnenú.

4) Ohľadom námietky žalobcu týkajúcej sa údajného svojvoľného pozmeňovania údajov, resp. falšovania údajov v podanom daňovom priznaní k dani z nehnuteľností zo dňa 21. 02. 2005 odvolací orgán poukázal na to, že daňový subjekt je v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 daňového poriadku oprávnený nazeráť do spisu daňového subjektu týkajúceho sa jeho daňových povinností. Žalobca teda mal možnosť už pri prvom podozrení z nesprávneho vyrubenia dane overiť si svoje pochybnosti u správca dane a prípadné nezrovnalosti s ním prerokovať. Odvolací orgán preto považoval aj túto námietku žalobcu za irelevantnú.

5) K námietke žalobcu týkajúcej sa svojvoľného vyrubenia dane z bytu za celú nehnuteľnosť iba jednému daňovníkovi, a nie z jej pomernej časti, odvolací orgán konštatoval, že v prípade, ak u žalobcu došlo k zmene skutočností uvedených v podanom daňovom priznaní a tieto zmeny majú vplyv na základ dane z nehnuteľností, bol žalobca povinný postupovať podľa ustanovenia § 99b zákona o miestnych daniach, t.j. v lehote do 31. januára toho zdaňovacieho obdobia, v ktorom mu vznikla daňová povinnosť k dani z nehnuteľností podať čiastkové daňové priznanie k dani z nehnuteľností. Žalobca tak neučinil. V nadväznosti na uvedené považoval odvolací orgán aj túto námietku žalobcu za neopodstatnenú.

Správna žaloba – žalobné body

6) Správnou žalobou doručenou Krajskému súdu v Žiline dňa 28. 02. 2022 sa žalobca domáhal v zákonnej lehote preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 595166/2021 zo dňa 28. decembra 2021, jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil právo na náhradu trov konania.

V podanej správnej žalobe žalobca uviedol, že s napadnutým rozhodnutím žalovaného nesúhlasí z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. c) a e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej iba ako „SSP“), t.j. z dôvodov, že rozhodnutie žalovaného vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zistenie skutkového stavu žalovaným je nedostačujúce na riadne posúdenie veci. Žalobca sa nestotožnil s vyjadrením žalovaného, že žalobcovi bola vyrubená daň z nehnuteľností na rok 2021 v zmysle podaného daňového priznania v súlade so zákonom o miestnych daniach a VZN Mesta Čadca č. 3/2019. Popiera, že by za rok 2005 podal také daňové priznanie, z ktorého by vyplynulo, že je spoluvlastníkom bytu určený dohodou, t.j. splnomocnený na podanie daňového priznania aj za spoluvlastníka. Zároveň priznal, že na daňovom priznaní je pod číslom 12 – „Spoluvlastník určený dohodou“ vyznačené krížikom „áno“, ale zo žiadnej časti daňového priznania nevyplýva, že by malo ísť

o dohodu podľa § 13 ods. 2 zákona o miestnych daniach. Uvedené pole daňového priznania v jeho kontexte nemá podľa presvedčenia žalobcu žiaden význam, a ani žiadnym výkladom z neho nie je možné vyvodiť, že by žalobca ako spoluvlastník uzatvoril dohodu o zastupovaní spoluvlastníkov na konanie vo veci správy daní. Žalobca poukázal na to, že toto spojenie nepoužíval ani zákon v znení účinnom ku dňu podania daňového priznania. Uviedol, že zákon výslovne predpokladá dohodu spoluvlastníkov o jednom daňovníkovi (pôvodné znenie zákona) alebo o zastupovaní jedným zo spoluvlastníkov (aktuálne znenie), a táto by mala byť verifikovaná, pričom jej existenciu nemožno nahradiť vyznačením krížika k slovnému spojeniu „Spoluvlastník určený dohodou“. K uvedenému a k absencii úmyslu žalobcu k tomu, že by mal byť daňovníkom určeným dohodou, či zástupcom určeným dohodou žalobca tiež poukázal na to, že jeho úmyslom bolo splniť si zákonnú povinnosť vo vzťahu k 1/2 bytu s príslušenstvom, čo vyplýva aj z vyznačenia V. ODDIEL – SUMARIZÁCIA pod bodom 5, kde v kolónke počet bytov uviedol 0,5. V tejto súvislosti žalobca ďalej konštatoval, že nahliadol do spisu na Mestskom úrade Čadca, kde si vyhotovil fotografiu prvej strany originálu daňového priznania, z ktorého vyplynulo, že v prílohe č. 1 IV. ODDIEL – DAŇ Z BYTOV v bode 15 v stĺpci daňovník – Výmera plôch (u spoluvlastníkov vo výške ich spoluvlastníckeho podielu) bola pôvodne uvedená výmera „33,38“ a rovnako tak v bode 17 v stĺpci daňovník – Výmera podlahových plôch podliehajúcich dani (u spoluvlastníkov vo výške ich spoluvlastníckeho podielu) bola rovnako pôvodne uvedená výmera 33,38, ktorá bola následne niekým zabielená a nahradená výmerou „67“. Žalobca zdôraznil, že takú úpravu daňového priznania neurobil a má za to, že takú úpravu ani urobiť nemožno. Z písma, ktorým bola uskutočnená oprava sa žalobcovi javí, že túto úpravu daňového priznania urobil správca, pretože zodpovedá písmu, ktorým je vyplnený stĺpec správca. Navyše stĺpce sú vyrobené perom s inou farbou tuhy a žalobcovi sa javí, že aj vyznačenie krížikom v bode 12 je rovnako doplnené perom, ktorým bol v ďalšom texte vyplnený stĺpec správca. Žalobca tak nahliadnutím do spisu zistil, že jeho daňové priznanie bolo upravované, pričom on podal daňové priznanie, na ktorom neboli uskutočnené žiadne úpravy. Taktiež žalobca poukázal na to, že žalovaný má vedomosť o tom, že rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C/59/2003 zo dňa 03. 12. 2003 bolo jeho manželstvo a G. C. rozvedené, pričom rozsudok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 09. 03. 2004. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, však nebolo do času podania žaloby na súd vyporiadané. Byt užíva výlučne bývalá manželka žalobcu – G. C.. Ak pri vyrubení dane postupoval správca dane podľa § 99 ods. 5 zákona o miestnych daniach, nepostupoval podľa názoru žalobcu správne, lebo v čase podania daňového priznania za rok 2005 a vydania rozhodnutia o vyrubení dane, bezpodielové spoluvlastníctvo manželov už bolo zaniknuté. Správny orgán tak pri posúdení veci použil nesprávny právny predpis, v dôsledku čoho jeho rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný tak pri vyrubení dane vychádzal výlučne z údajov zapísaných na LV č. XXXX pre k. ú. F., podľa ktorých žalobca spolu s G. C. mali byť v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. V kontexte uvedeného žalobca poukázal na to, že daň z nehnuteľností je priama majetková daň a podľa § 13 ods. 1 zákona o miestnych daniach a postihuje iba vlastníka bytu. Keďže v roku 2004 bezpodielové spoluvlastníctvo manželov žalobcu a jeho manželky zaniklo, nebolo možné pri vyrubení dane z bytu aplikovať ustanovenie § 99e ods. 5 zákona o miestnych daniach, lebo v čase vyrubenia dane za rok 2021 bol už žalobca právoplatne rozvedený a daňovníkom dane z bytu nemohol byť len on. Žalobca uznal, že podával daňové priznanie k nehnuteľnosti patriacej do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ale podával ho v čase, keď zákon o miestnych daniach vôbec neobsahoval úpravu, v zmysle ktorej by mu mala byť vyrubená daň z nehnuteľností ako celku len z toho dôvodu, že vo vzťahu k nehnuteľnosti v zaniknutom bezpodielovom spoluvlastníctve manželov to bol on, kto podával daňové priznanie. Žalobca zároveň konštatoval, že v zmysle aktuálnej zákonnej úpravy je podmienkou, aby v prípade nehnuteľnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov bolo daňové priznanie podané niektorým z manželov. Žalobca v čase podania daňového priznania dňa 21. 02. 2005 status manžela už nemal. Bývalí manželia boli rozvedení a on tak daňové priznanie podával iba ako spoluvlastník, ktorý navyše prejavil vôľu podať daňové priznanie iba sám za seba. V zmysle relevantnej právnej úpravy by tak mohol správny orgán vyrubiť daň žalobcovi z celej nehnuteľnosti iba v prípade preukázanej existencie dohody spoluvlastníkov, avšak takáto dohoda v žiadnej forme neexistovala.

Vyjadrenie žalovaného k žalobe, duplika žalovaného

7) Žalovaný v podaní zo dňa 26. 08. 2022 uviedol, že žalobu žiada ako neopodstatnenú zamietnuť z nižšie uvedených dôvodov. Na základe výpisu z LV č. XXXX žalovaný zistil, že žalobca je spolu s G. C., H. I., vlastníkom bytu č. XX, v bytovom dome súp. č. 2123 v spoluvlastníckom podiele 1/1, titul nadobudnutia – Zmluva o prevode vlastníctva družstevného bytu č. V 1548/96 zo dňa 30. 09. 1996 – 1467/96. Keďže žalobca v podanom daňovom priznaní za rok 2005 uviedol, že je spoluvlastníkom bytu

určený dohodou, t.j. že je splnomocnený (zastupuje spoluvlastníka) na podanie daňového priznania aj za spoluvlastníka, správca dane na základe uvedeného a v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 a § 99e ods. 5 zákona o miestnych daniach vyrubil daň z nehnuteľností na rok 2021 (konkrétne daň z bytov/žalobcovi ako daňovníkovi zastupujúcemu manželku). Vychádzajúc z toho, že žalobca v odvolaní proti rozhodnutiu správcu dane nepredložil žiaden hodnoverný dôkaz, ktorým by spochybnil, resp. vyvrátil pravdivosť a záväznosť údajov v katastri nehnuteľností, považoval žalovaný tieto údaje zapísané na liste vlastníctva v zmysle ustanovenia § 70 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov za hodnoverné a záväzné. Z uvedeného dôvodu potom správca dane pri vyrubení dane z bytov žalobcovi vychádzal v čase vydania prvostupňového rozhodnutia z LV č. XXXX, keďže, hodnovernosť údajov na ňom obsiahnutých nebola spochybnená, resp. vyvrátená.

K tvrdeniam žalobcu, že prvostupňové rozhodnutie správcu dane bolo vydané protiprávne a vyrubenie dane bolo svojvoľné, žalovaný uviedol, že ako vyplýva zo zákona o miestnych daniach a predložených listinných dôkazov, žalobca je spoluvlastníkom nehnuteľnosti, ktorá je predmetom dane z bytov. Keďže v podanom daňovom priznaní za rok 2005 uviedol žalobca seba ako zástupcu vystupujúceho za spoluvlastníka v konaní vo veci vyrubenia dane z nehnuteľností a uvedenú skutočnosť ani v nasledujúcich zdaňovacích obdobiach nezmenil, ani nijak nerozporoval, správca dane ako aj žalovaný považoval žalobcu za daňovníka dane z nehnuteľností. V prípade, ak u žalobcu došlo k zmene základu dane z nehnuteľností, mal žalobca postupovať v zmysle ustanovenia § 99b zákona o miestnych daniach.

K tvrdeniam žalobcu vzťahujúcim sa k pozmeňovaniu údajov na daňovom priznaní bez vedomia žalobcu, žalovaný opätovne poukázal na to, že žalobca ako daňový subjekt je v zmysle § 23 ods. 1 daňového poriadku oprávnený nazerať do spisu daňového subjektu týkajúceho sa jeho daňových povinností. Žalobca preto mohol v prípade akýchkoľvek pochybností vo veci vyrubenia dane ich kedykoľvek prerokovať so správcou dane. Žalovaný má za to, že v odvolacom konaní postupoval v súlade daňovým poriadkom, v nadväznosti na zákon č. 582/2004 Z. z. a vydal druhostupňové rozhodnutie o odvolaní v súlade s § 63 ods. 5 daňového poriadku, pričom v odôvodnení rozhodnutia v zmysle § 63 ods. 5 citovaného zákona uviedol všetky skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia.

Vyjadrenie žalobcu k duplike žalovaného, replika žalobcu

8) Na dupliku žalovaného žalobca reagoval vo svojom podaní zo dňa 12. 10. 2022. Žalobca zdôraznil, že nikdy nepodal daňové priznanie ako spoluvlastník určený dohodou, takú dohodu nikdy neuzavrel, daňové priznanie podal ako vlastník 1/2 bytu a mal za to, že túto daň aj platil. V čase podania daňového priznania bol rozvedený a nemal status manžela. Pre žalobcu je nepochopiteľné a ničím neodôvodnené, prečo a z akých dôvodov sa žalovaný bráni vyrubeniu dane jeho bývalej manželke – G. C. ako vlastníčke nehnuteľnosti, čím by sa problém dane z vlastníctva nehnuteľnosti medzi žalobcom a žalovaným definitívne vyriešil. G. C. by ako vlastníčka bytu nemohla namietat plneniu si svojej zákonnej daňovej povinnosti. Miesto toho správny orgán prvého stupňa opakovane vyrubuje daň z nehnuteľností v plnej výške iba žalobcovi, hoci tento dal dostatočne najavo, že dohoda spoluvlastníkov neexistuje. Pokiaľ ide o postup podľa § 99e ods. 5 zákona o miestnych daniach, ktorý zdôrazňuje žalovaný, označené zákonné ustanovenie nadobudlo účinnosť 01. 12. 2012 a nemožno podľa vyjadrenia žalobcu s poukazom naň posudzovať daňové priznanie podané v roku 2005. Rovnako to platí aj o § 13 ods. 2 zákona o miestnych daniach, ktorý v znení ako ho citoval žalovaný nadobudol účinnosť 01. 12. 2012 a ktorý v relevantnom čase znel nasledovne: „Ak sú byty alebo nebytové priestory v spoluvlastníctve viacerých daňovníkov, daňovníkom dane z bytov je každý spoluvlastník podľa výšky svojho spoluvlastníckeho podielu. Ak sa spoluvlastníci dohodnú, daňovníkom dane z bytov je jeden z nich a ostatní spoluvlastníci za daň ručia do výšky svojho spoluvlastníckeho podielu.“ Žalobca opätovne zdôraznil, že v daňovom priznaní z roku 2005 neuviedol, že je spoluvlastníkom bytu určený dohodou v tom zmysle, že je splnomocneným na podanie daňového priznania aj za spoluvlastníka, čo je vylúčené tým, že daňové priznanie podával k polovičnej výmere spoločného bytu, čo je z jeho textu zrejmé. Rovnako zdôraznil, že daňové priznanie z roku 2005, tak ako ho našiel v spise správneho orgánu ním bolo bezpochyby podávané iba za 1/2 bytu. Takto podané daňové priznanie správny orgán prvého stupňa svojvoľne upravil a prepísal na ňom výmeru bytu, v dôsledku čoho z daňového priznania za 1/2 bytu vyrubil daň za celý byt, čo však nezodpovedalo podaniu žalobcu. Žalobca mal za to, že daň, ktorá mu bola vyrubená, je daňou iba za 1/2 bytu a netušil, že ním podané daňové priznanie bolo neznámou osobou pozmenené a vyplnené tak,

že sa z neho javí, že je podané za celý byt. Na základe vyššie uvedeného žalobca na podanej žalobe trval i naďalej.

Vyjadrenie žalovaného k replike žalobcu

9) Na repliku žalobcu reagoval žalovaný vo svojom podaní zo dňa 25. 11. 2022 v tom zmysle, že s argumentáciou žalobcu uvedenou vo vyššie uvedenej replike nesúhlasil a zotrval na skutkovej a právnej argumentácii uvedenej vo svojom rozhodnutí č. 595166/2021 zo dňa 28. 12. 2021, ako aj na skutočnostiach uvádzaných vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 26. 08. 2022. Poukázal na to, že medzi základné zásady daňového konania patrí zásada úzkej súčinnosti správcu dane s daňovým subjektom vyjadrená v ustanovení § 3 ods. 2 a 8 daňového poriadku. V zmysle uvedenej zásady je právom a rovnako aj povinnosťou daňových subjektov úzko spolupracovať so správcom dane pri správe daní. V nadväznosti na uvedené žalovaný dal do pozornosti správneho súdu ustanovenie § 23 ods. 1 daňového poriadku, v zmysle ktorého je daňový subjekt, resp. jeho zástupca oprávnený nazeráť do spisu daňového subjektu týkajúceho sa jeho daňových povinností. Daňový subjekt (v danom prípade žalobca) mal možnosť kedykoľvek (v prípade pochybností týkajúcich sa správnosti určenia daňovej povinnosti), v súčinnosti so správcom dane prerokovať, prípadne odstrániť zistené nezrovnalosti. Okrem toho žalovaný poukázal na povinnosť žalobcu oznámiť správcovi dane zmeny skutočností rozhodujúcich pre správne určenie daňovej povinnosti. Žalovaný má za to, že skutkový stav bol správcom dane dostatočne zistený, správca dane zachoval práva žalobcu a ostatných zúčastnených v daňovom konaní a rovnako na základe vykonaného dokazovania mal k dispozícii všetky podklady potrebné k vydaniu objektívneho rozhodnutia. Na základe uvedeného žalovaný trval na výroku v žalobou napadnutom rozhodnutí, ako i rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa, pričom poukázal na odôvodnenie týchto rozhodnutí, ako aj na dôkazy, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu, a preto navrhol žalobcom podanú žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

10) Žalobca sa už k vyjadreniu žalovaného zo dňa 25. 11. 2022 ďalej nevyjadril.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov správnym súdom

11) Správny súd v Banskej Bystrici ako správny súd vecne a miestne príslušný vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa § 107 ods. 2 SSP, keďže účastníci konania o nariadenie pojednávania nežiadali. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12. 10. 2023 v súlade s § 137 ods. 3 SSP s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu oznámené dňa 26. 09. 2023. Zároveň Správny súd v Banskej Bystrici poznamenáva, že bol zriadený zákonom č. 151/2022 Z. z., pričom podľa § 3 ods. 3 písm. a) uvedeného zákona výkon súdnictva od 1. júna 2023 prešiel z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých bola od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu Trenčína a Krajského súdu v Žiline na Správny súd v Banskej Bystrici. Vzhľadom na uvedené sa toto konanie pôvodne vedené na Krajskom súde v Žiline vedie už na Správnom súde v Banskej Bystrici (ďalej iba „správny súd“).

12) Správny súd preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, vrátane postupu, ktorý im predchádzal, v rozsahu a z dôvodov správnej žaloby (§ 134 SSP) a dospel k záveru, že správna žaloba žalobcu nie je dôvodná, preto ju ako nedôvodnú zamietol (§ 190 SSP).

13) Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

14) Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej

správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

15) Podľa § 134 ods. 1 SSP, správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

16) Podľa § 1 zákona o miestnych daniach, týmto zákonom sa ustanovujú miestne dane a miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady.

17) Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona o miestnych daniach, miestnymi daňami, ktoré môže ukladať obec, sú daň z nehnuteľností.

18) Podľa § 3 zákona o miestnych daniach, zdaňovacím obdobím miestnych daní uvedených v § 2 ods. 1 písm. a), b), e), f) a h) a poplatku uvedeného v § 2 ods. 2 je kalendárny rok.

19) Podľa § 4 písm. c) zákona o miestnych daniach, daň z nehnuteľností zahŕňa daň z bytov a z nebytových priestorov v bytovom dome (ďalej aj „daň z bytov“).

20) Podľa § 13 ods. 2 zákona o miestnych daniach, ak sú byty alebo nebytové priestory v spoluvlastníctve viacerých daňovníkov, daňovníkom dane z bytov je každý spoluvlastník podľa výšky svojho spoluvlastníckeho podielu. Ak sa všetci spoluvlastníci dohodnú, daňovníkom dane z bytov zastupuje jeden z nich a ostatní spoluvlastníci za daň ručia do výšky svojho podielu na dani. Ak je byt alebo nebytový priestor v bytovom dome v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, daňovníkom dane z bytov sú obaja manželia, ktorí ručia za daň spoločne a nerozdielne.

21) Podľa § 14 ods. 1 zákona o miestnych daniach, predmetom dane z bytov v bytovom dome, v ktorom aspoň jeden byt alebo nebytový priestor nadobudli do vlastníctva fyzická osoba alebo právnické osoby, sú byty a nebytové priestory.

22) Podľa § 15 zákona o miestnych daniach, základom dane z bytov je výmera podlahovej plochy bytu alebo nebytového priestoru v m².

23) Podľa § 16 ods. 2 prvá veta zákona o miestnych daniach, ročnú sadzbu dane z bytov alebo nebytový priestor podľa odseku 1 môže správca dane všeobecne záväzným nariadením podľa miestnych podmienok v obci, jej jednotlivej časti alebo v jednotlivom katastrálnom území znížiť alebo zvýšiť s účinnosťou od 01. januára príslušného zdaňovacieho obdobia.

24) Podľa § 16 ods. 3 zákona o miestnych daniach, správca dane môže všeobecne záväzným nariadením podľa miestnych podmienok v obci, jej jednotlivej časti alebo v jednotlivom katastrálnom území ustanoviť rôznu ročnú sadzbu dane z bytov za nebytový priestor určený na rôzne účely v bytovom dome. Takto ustanovená sadzba dane z bytov za nebytový priestor v bytovom dome nesmie presiahnuť 10-násobok najnižšej ročnej sadzby dane z bytov za nebytový priestor v bytovom dome ustanovenej vo všeobecne záväznom nariadení.

25) Podľa § 16a zákona o miestnych daniach, daň z bytov sa vypočíta ako súčin základu dane podľa § 15 a ročnej sadzby dane z bytov podľa § 16.

26) Podľa § 18 ods. 1 zákona o miestnych daniach, daňová povinnosť vzniká 01. januára zdaňovacieho obdobia nasledujúce po zdaňovacom období, v ktorom sa daňovník stal vlastníkom, správcom, nájomcom alebo užívateľom nehnuteľnosti, ktorá je predmetom dane, a zaniká 31. decembra zdaňovacieho obdobia, v ktorom daňovníkovi zanikne vlastníctvo, správa, nájom alebo užívanie nehnuteľnosti. Ak sa daňovník stane vlastníkom, správcom, nájomcom alebo užívateľom nehnuteľnosti 01. januára bežného zdaňovacieho obdobia, vzniká daňová povinnosť týmto dňom.

27) Podľa § 18 ods. 2 prvá a druhá veta zákona o miestnych daniach na vyrubenie dane z nehnuteľnosti je rozhodujúci stav k 01. januáru zdaňovacieho obdobia. Na zmeny skutočností rozhodujúcich pre daňovú povinnosť, ktoré nastanú v priebehu zdaňovacieho obdobia, sa neprihliada, ak tento zákon neustanovuje inak.

28) Podľa § 99e ods. 5 zákona o miestnych daniach, pri dohode spoluvlastníkov správca dane vyrubí daň z nehnuteľností rozhodnutím zástupcovi, ktorý podal príslušné priznanie, a pri bezpodielovom spoluvlastníctve manželov tomu z manželov, ktorý podal príslušné priznanie.

29) Podľa § 102 zákona o miestnych daniach, na správu miestnych daní a poplatku sa vzťahuje osobitný predpis, ak tento zákon v § 28, 34a, 34b, 35, 41, 42, 50, 58, 64a, 64b, 65, 72, 73, 73a, 75, 81a, 82, 98a, 98b, 99, 99a až 99h neustanovuje inak.

30) Podľa § 12 VZN Mesta Čadca č. 3/2019 správca dane v súlade s § 16 ods. 2 zákona o miestnych daniach ustanovil ročnú sadzbu dane z bytov a nebytových priestorov za každý aj začatý m² podlahovej plochy bytu a nebytového priestoru vo výške 0,28 v katastrálnom území Mesta Čadca.

31) Podľa § 143 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej ako „Občiansky zákonník“), v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

32) Podľa § 144 Občianskeho zákonníka, veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhradzujú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním.

33) Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

34) Podľa § 149 ods.1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

35) Podľa § 149 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak dôjde k vyporiadaniu dohodou, sú manželia povinní vydať si na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vyporiadali.

36) Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

37) Podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastníci užíva. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

38) Správny súd mal z obsahu administratívneho spisu preukázané, že správca dane rozhodnutím č. 003831/2021 zo dňa 12. 10. 2021 vo vzťahu k žalobcovi podľa § 99e ods. 1 zákona o miestnych daniach vyrubil daň z nehnuteľností na zdaňovacie obdobie 2021 vo výške 18,76 Eur. Žalovaný rozhodnutím č. 595166/2021 zo dňa 28. 12. 2021 potvrdil rozhodnutie správcu dane. V odôvodnení konštatoval, že pri vyrubení dane správca dane vychádzal z podaného daňového priznania za rok 2005 a z katastra nehnuteľností, a to z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie F.. Z uvedených listinných dokladov mal za to, že žalobca je daňovníkom v zmysle § 13 ods. 1 a ods. 2 zákona o miestnych daniach.

39) Pri bytoch je daňovníkom dane z bytov vlastníkom bytu alebo vlastníkom nebytového priestoru v bytovom dome určenom na bývanie. Daňovníkom dane z bytov je aj správca bytu alebo nebytového priestoru, ktorý je vo vlastníctve štátu, správca bytu alebo nebytového priestoru, ktorý je vo vlastníctve obce, alebo správca bytu alebo nebytového priestoru, ktorý je vo vlastníctve vyššieho územného celku.

Vlastníctvo bytu a nebytového priestoru v bytovom dome, spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu, na príslušenstve, ako aj na pozemku sa nadobúda vkladom do katastra nehnuteľností. Pre vznik daňovej povinnosti je dôležitý dátum vkladu, od ktorého je osoba, ktorá nadobudla vlastníctvo bytu alebo nebytového priestoru, povinná do 30 dní správcovi dane túto skutočnosť oznámiť a od nasledujúceho zdaňovacieho obdobia sa stáva daňovníkom, ktorý má povinnosť predložiť priznanie k dani a vykonávať ďalšie úkony v daňovom konaní. Ak je byt alebo nebytový priestor v bytovom dome v spoluvlastníctve viacerých osôb, daňovníkom dane z bytov je každá fyzická alebo právnická osoba podľa výšky svojho spoluvlastníckeho podielu. Podiel spoluvlastníctva vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k nehnuteľnosti.

40) Zákon o miestnych daniach ponechal možnosť dohody spoluvlastníkov na podanie daňového priznania. Ak sa všetci spoluvlastníci dohodnú, daňovníkom dane z bytov zastupuje jeden z nich a ostatní spoluvlastníci za daň ručia do výšky svojho podielu na dani. Novela k zákonu o miestnych daniach (zákon č. 460/2011 Z. z.) upresnila, že ak je byt alebo nebytový priestor v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, daňovníkom tejto dane sú obaja manželia a za daň ručia v plnej výške obidvaja manželia spoločne a nerozdielne. Pri bezpodielovom spoluvlastníctve manželov správca dane vyrubí daň rozhodnutím tomu z manželov, ktorý podal príslušné priznanie. Za nehnuteľnosť, ktorá je v spoluvlastníctve viacerých osôb, sa daň z nehnuteľností vyrubí každej fyzickej alebo právnickej osobe za jej spoluvlastnícky podiel vtedy, ak sa do 31. januára 2013 spoluvlastníci nedohodli, že daňové priznanie za celú nehnuteľnosť podá zástupca, ktorého spoločne určili dohodou. Ak sa všetci spoluvlastníci dohodli tak, že priznanie podá zástupca, ktorého spoločne určili dohodou, správca dane za celú nehnuteľnosť, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve viacerých osôb, vyrubí daň rozhodnutím zástupcovi, ktorý na základe ich dohody podal príslušné priznanie. Vo vzťahu k tejto dohode spoluvlastníkov zákon o miestnych daniach žiadne kogentné náležitosti neobsahuje, t.j. zákon nepožaduje, aby táto dohoda bola urobená v písomnej forme.

41) V § 3 daňového poriadku sú uvedené základné zásady správy daní tak, že pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chráni sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb. Správca dane postupuje pri správe daní v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom a inými osobami a poskytuje im poučenie o ich procesných právach a povinnostiach, ak tak ustanoví tento zákon. Správca dane je povinný zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom správy daní, vybaviť ju bezodkladne a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnenému určeniu a vyrubeniu dane. Správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo. Správa daní je neverejná okrem úkonov, ktorých povaha to neumožňuje. Správca dane je povinný vykonať úkony pri správe daní aj z vlastného podnetu, ak sú splnené zákonné podmienky pre vznik alebo existenciu daňovej pohľadávky, a to aj vtedy, ak daňový subjekt nespĺnil riadne alebo vôbec svoje povinnosti. Pri uplatňovaní osobitných predpisov pri správe daní sa berie do úvahy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre vyrubenie alebo vybratie dane. Daňové subjekty majú pri správe daní rovnaké práva a povinnosti. Právom aj povinnosťou daňových subjektov a iných osôb podľa § 4 ods. 2 písm. d) pri správe daní je úzko spolupracovať so správcom dane. Správca dane dbá na to, aby pri rozhodovaní v skutkovo zhodných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

42) Možno zhrnúť, že daňovník, ako osoba povinná platiť daň z bytov a nebytových priestorov v bytovom dome (ďalej aj „daň z bytov“), je taxatívne stanovený v § 13 zákona o miestnych daniach. V rámci právnej úpravy dane z bytov, ako typicky majetkovej dane, je zvýraznená zásada, podľa ktorej je daňovníkom vlastník (jedinú výnimku tu predstavuje daňovník, ktorým je správca bytu alebo nebytového priestoru vo vlastníctve štátu alebo vyššieho územného celku). V zmysle § 18 ods. 1 zákona o miestnych daniach daňová povinnosť vzniká 1. januára zdaňovacieho obdobia nasledujúceho po zdaňovacom období, v ktorom sa daňovník stal vlastníkom (prípadne správcom nehnuteľnosti, ktorá je predmetom dane) a zaniká 31. decembra zdaňovacieho obdobia, v ktorom daňovníkovi zanikne vlastnícke právo (prípadne správa bytu). Kto je vlastníkom bytu v zásade vyplýva z katastra nehnuteľností. V zmysle materiálnej publicity katastra nehnuteľností /zásada hodnovernosti a záväznosti upravená v § 70 a 71 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľní a zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon)/ údaje o vlastníckom práve uvedené v katastri nehnuteľností sú hodnoverné a záväzné, ak sa

nepreukáže opak. Preto údaj o vlastníckom práve k bytu, zapísaný v katastri nehnuteľností je aj pre orgány verejnej správy záväzný, pokiaľ sa nepreukáže hodnoverným spôsobom inak.

43) Správny súd vychádzajúc z obsahu administratívneho spisu a správcom dane vykonaného dokazovania vyhodnotil námietku žalobcu, že žalobou napadnuté rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočne zisteného skutkového stavu za nedôvodnú. V prvom rade v súvislosti s uvedenou námietkou je potrebné zdôrazniť, že žalobca v žiadnom zo svojich vyjadrení v administratívnom konaní (ani v podanom odvolaní) nespochybnil, že je spoluvlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, ktorý je predmetom dane. Správca dane postupoval v súlade so zákonom, keď vyrubil daň z bytu žalobcovi, ktorý sa v daňovom priznaní k dani z nehnuteľností zo dňa 21. 02. 2005 vo vzťahu k dani z bytu označil za spoluvlastníka určeného dohodou (t.j. sám označil seba ako zástupcu vystupujúceho ako zástupca za spoluvlastníka v konaní vo veci vyrubenia dane z nehnuteľností), pričom žalobca od roku 2005 uvedenú skutočnosť ani v nasledujúcich rokoch nezmenil, správca dane ako aj žalovaný v zmysle zákona správne považovali za daňovníka dane z nehnuteľností práve žalobcu. V kontexte tvrdení žalobcu nemožno prehliadnuť, že keď žalobca v roku 2005 podával vyššie označené daňové priznanie, bol už právoplatne rozvedený, a to rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 8C/59/2003-47 zo dňa 03. 01. 2003, ktorý rozsudok v časti o rozvod manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 09. 03. 2004, ku ktorému dňu zaniklo aj bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (t.j. žalobcu a G. C.).

44) Z obsahu administratívneho spisu, najmä z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie F. je zrejmé, že v katastri nehnuteľností je zapísané vlastnícke právo k bytu, ktorý je predmetom dane (t.j. byt č. XX, vchod B, poschodie 4, nachádzajúci sa v bytovom dome súp. č. 2123), v prospech žalobcu a G. C., H. I., v spoluvlastníckom podiele 1/1. Správny súd mal za preukázané, že v čase rozhodovania správnych orgánov bol predmetný byt ešte stále v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcu a jeho bývalej manželky G. C., H. I..

45) Čo sa týka samotného vyporiadania majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobcu a jeho bývalej manželky, medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že Okresný súd Čadca rozsudkom sp. zn. 8C/59/2003 zo dňa 03. 12. 2003, ktorý nadobudol právoplatnosť v časti o rozvod manželstva dňa 09. 03. 2004 manželstvo žalobcu a G. C. rozviedol, čím došlo aj k zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej aj „BSM“). V zmysle § 148 a nasl. Občianskeho zákonníka ak zanikne BSM, vykoná sa jeho vyporiadanie, ktoré môže nastať dohodou, rozhodnutím súdu alebo zákonnou fikciou vyporiadania po uplynutí lehoty troch rokov od právoplatného rozhodnutia súdu o rozvode manželstva. Z výpisu z LV č. XXXX založeného v administratívnom spise vyplýva, že BSM manželov v čase rozhodovania správnych orgánov o dani z nehnuteľností ešte vyporiadané nebolo. Toto bolo vyporiadané až následne na základe rozsudku Krajského súdu Žilina sp zn. 6Co 145/2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14. 03. 2023 (pre bližšiu informáciu vid': <https://kataster.skgeodesy.sk/Portal45/api/Bo/GeneratePrfPublic?prfNumber=4211&cadastralUnitCode=808393&outputType=pdf>).

46) Za daných okolností správny súd v kontexte argumentácie žalobcu podotýka, že označený byt, ktorý je predmetom dane, bolo nutné nielen na účely príslušného daňového konania považovať za byt, ktorý je stále v režime bezpodielového spoluvlastníctva manželov s tým výnimočným špecifikom, že hoci bezpodielové spoluvlastníctvo už zaniklo, ale stále nebolo vyporiadané žiadnym zo zákonom aprobovaných spôsobov. S týmto stavom korešponduje aj v čase rozhodovania správnych orgánov zápis na LV č. XXXX katastrálneho územia F., na ktorom boli vlastníci predmetného bytu (t.j. aj v čase daňového konania) zapísaní žalobca i G. C. (bývalá manželka žalobcu) v spoluvlastníckom podiele 1/1. Hodnovernosť tohto zápisu v katastri nehnuteľností nebola spochybnená. Vychádzajúc z vyššie uvedeného správny súd dospel k záveru, že pokiaľ bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, na vyporiadanie ktorého bol podaný návrh na súd (o ktorom bolo rozhodnuté až rozsudkom Krajského súdu Žilina sp zn. 6Co 145/2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14. 03. 2023), nebolo v čase rozhodovania správnych orgánov právoplatne vyporiadané súdnym rozhodnutím, nenastala vyššie označená zákonná fikcia v zmysle § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

47) V nadväznosti na uvedené správny súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 341/09 zo dňa 01.10.2009, v ktorom sa Ústavný súd SR stotožnil s názorom krajského súdu korešpondujúcim so stabilnou judikatúrou všeobecných súdov, podľa ktorého „podanie návrhu na vyporiadanie BSM súdnou cestou má za následok prerušenie behu hmotnoprávnej trojročnej lehoty a

zároveň nenastane zákonná fikcia vyporiadania BSM ex lege, pričom v takomto prípade prekluzívna lehota počas trvania konania (od uplatnenia nároku na súde) neplynie“.

48) Možno konštatovať, že aj napriek zániku BSM žalobcu a jeho manželky v roku 2004 nedošlo ku zdaňovaciemu obdobiu roku 2021 k jeho vyporiadaniu. Právny režim zaniknutého, avšak nevyporiadaného bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa až do jeho vyporiadania riadi primerane úpravou Občianskeho zákonníka o bezpodielovom spoluvlastníctve manželov a vzájomné vzťahy bývalých manželov týkajúce sa užívania a správy spoločných vecí sa v čase vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva riadia analogicky ustanoveniami § 144 a nasl. Občianskeho zákonníka. Preto aj byt, ktorý bol predmetom dane, a ktorý bol nadobudnutý pred rozvodom manželstva, a teda bol predmetom BSM, je i naďalej v BSM až do právoplatného rozhodnutia súdu o jeho vyporiadaní.

49) Situáciu, keď je byt (resp. nebytový priestor) v spoluvlastníctve viacerých osôb upravuje, tak ako to bolo uvedené už vyššie § 13 ods. 2 zákona o miestnych daniach. Novelou zákona o miestnych daniach (zákonom č. 460/2011 Z. z.) bol § 13 ods. 2 zákona o miestnych daniach doplnený s účinnosťou od 01. 12. 2012 a v rámci tohto ustanovenia sa pripojila veta: „Ak je byt alebo nebytový priestor v bytovom dome v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, daňovníkom dane z bytov sú obaja manželia, ktorí ručia za daň spoločne a nerozdielne.“. Platný zákon do 30.11.2012 osobitne určoval daňovníka dane z bytov len v prípade podielového spoluvlastníctva. V zmysle dôvodovej správy k návrhu zákona č. 460/2011 Z. z. si jednoznačnú právnu úpravu vyžiadali poznatky z praxe v prípade, ak je byt v bezpodielovom spoluvlastníctve. Podľa platnej právnej úpravy sú daňovníkom z bytu obaja manželia. Z uvedeného zároveň vyplýva, že daňovníkom z bytu sú aj bývalí manželia podľa § 13 ods. 2 zákona o miestnych daniach, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu o vyporiadaní BSM.

50) Daň z bytu je ako majetková daň vyrubená v rámci vyrubovacieho konania rozhodnutím správcu dane, v ktorom tento správca dane určí sumu dane, ktorú má daňovník zaplatiť, alebo rozdiel dane oproti už vyrubenej dani. Povinnosť obciam, ako príslušným správcom dane z nehnuteľností, každoročne vyrubiť daň z nehnuteľností rozhodnutím, ukladá zákon o miestnych daniach a daňový poriadok. Rozhodnutie o vyrubení dane z bytu je rozhodnutím správcu dane, ktoré má právnu záväznosť len voči daňovníkovi. Ide o rozhodnutie adresné, pričom daňové konanie nepripúšťa, aby napríklad pre nedostatok predložených dôkazov o daňovej povinnosti bolo upustené od vydania rozhodnutia o vyrubení dane. Pri vyrubení dane správca dane vychádza z ustanovení zákona platného v konkrétnom zdaňovacom období (v danom prípade zdaňovacie obdobie roku 2021), z údajov daňového priznania predloženého daňovníkom a zo všeobecne záväzného nariadenia o dani z nehnuteľností platného a účinného na príslušné zdaňovacie obdobie (rok 2021). Správca dane vyrubuje daň z nehnuteľností v celkovej sume každoročne na celé zdaňovacie obdobie rozhodnutím podľa stavu k 1. januáru príslušného zdaňovacieho obdobia počas celého zdaňovacieho obdobia.

51) Správny súd má v zmysle uvedeného za to, že správca dane postupoval správne, keď s ohľadom na predložené listinné dôkazy a zisťovanie v katastri nehnuteľností ustálil ako jedného daňovníka dane z bytu žalobcu, ako bezpodielového spoluvlastníka bytu. Správca dane pritom správne vychádzal z daňového podania, ktoré podal žalobca v roku 2005, keďže žalobca nepodal čiastkové daňové podanie ani opravné daňové podanie.

52) Správny súd ďalej poukazuje na to, že § 99d zákona o miestnych daniach, ktorý upravuje podanie daňového priznania v prípade bytu, ktorý je v BSM, nadobudol účinnosť od 01. 12. 2012 na základe novely zákona o miestnych daniach zákonom č. 460/2011. V čase podania daňového priznania žalobcom (21. 02. 2005) bolo podanie daňového priznania upravené v § 19 zákona o miestnych daniach v znení účinnom do 01. 12. 2012.

53) Podľa § 19 ods. 1 zákona o miestnych daniach v znení účinnom do 01. 12. 2012, daňové priznanie je daňovník povinný podať príslušnému správcovi dane do 31. januára toho zdaňovacieho obdobia, v ktorom mu vznikla daňová povinnosť, ak tento zákon neustanovuje inak, a v ďalších zdaňovacích obdobiach do tohto termínu, len ak nastali zmeny skutočností rozhodujúcich na vyrubenie dane z nehnuteľností. Za zmeny skutočností rozhodujúcich na vyrubenie dane sa nepovažuje zmena sadzieb dane z nehnuteľností. Daňovník, ktorý nadobudne nehnuteľnosť vydražením v priebehu zdaňovacieho obdobia, je povinný podať priznanie do 15 dní odo dňa vzniku daňovej povinnosti.

54) Podľa § 19 ods. 2 zákona o miestnych daniach v znení účinnom do 01. 12. 2012, ak je pozemok, stavba, byt a nebytový priestor v bytovom dome v spoluvlastníctve viacerých osôb (§5 ods. 4, § 9 ods. 3 a § 13 ods. 2), priznanie podá každá fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak sa spoluvlastníci dohodnú, priznanie podá ten, koho dohodou určili spoluvlastníci, pričom túto skutočnosť musia písomne oznámiť správcovi dane pred uplynutím lehoty na podanie daňového priznania.

55) Keďže v čase podania daňového priznania (21. 02. 2005) absentovala špeciálna právna úprava podávania daňového priznania v prípade bezpodielového spoluvlastníctva manželov, žalobca podal daňové priznanie v zmysle právnej úpravy § 19 ods. 2 zákona o miestnych daniach v znení účinnom do 01. 12. 2012 ako spoluvlastník bytu, ktorý je predmetom dane, a to ako spoluvlastník, ktorý je určený dohodou. Táto skutočnosť celkom jasne vyplýva z bodu 12 daňového priznania.

56) Správny súd vo vzťahu k žalobnej námietke o neužívaní predmetu dane – vyššie konkretizovaného bytu, podotýka, že pre vznik daňovej povinnosti je právne irelevantné, či daňový subjekt (spolu)vlastník nehnuteľnosti túto nehnuteľnosť aj reálne užíva alebo nie.

57) Čo sa týka námietky sťažovateľa týkajúcej sa úpravy daňového priznania, ktorú mal vykonať správca dane, správny súd konštatuje, že túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Žalobca v administratívnom konaní nepredložil žiadne relevantné dôkazy, o ktoré by toto svoje tvrdenie oprel, resp. ho preukázal. Po ďalšie, správny súd zdôrazňuje, že žalobca od roku 2005, po dobu niekoľkých rokov (do času vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov) vo vzťahu k správcovi dane neprejavil žiadne výhrady spočívajúce v úprave žalobcom podaného daňového priznania zo strany správcu dane. Právny stav obsiahnutý na daňovom priznaní z roku 2005 toleroval. Aj keby správny súd vychádzal z predpokladu, že daňové priznanie z roku 2005 bolo zo strany správcu dane upravované, zopakovanie celého administratívneho procesu pred vyrubení dane, by žalobcovi vzhľadom na vyššie opísaný skutkový stav neprinieslo uspokojivý výsledok, s dôsledkom spočívajúcim vo vydaní nezákonného rozhodnutia zo strany správcu dane.

58) Na podklade vyššie opísaných skutočností a citovaných zákonných ustanovení, má správny súd za to, že správca dane pri vyrubení dane z nehnuteľností na rok 2021 žalobcovi postupoval v súlade so zákonom o miestnych daniach, čoho dôsledkom je i konštatovanie o zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného. Správca dane správne zistil rozhodujúce skutočnosti pre správne určenie daňovej povinnosti. Žalovaný sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dostatočným spôsobom vysporiadal s námietkami žalobcu, ktoré boli obsahom odvolania. Postup správcu dane, ako aj žalovaného nebol v rozpore s platnými právnymi predpismi, neboli porušené práva žalobcu, preto správny súd správnu žalobcu žalobu ako nedôvodnú zamietol.

59) O náhrade trov konania rozhodoval správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP (a contrario), podľa ktorého správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech. Keďže žalobca v konaní úspešný nebol, správny súd mu náhradu trov konania nepriznal.

60) Toto rozhodnutie prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je p r í p u s t n á kasačná sťažnosť, ktorú môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech, pričom ju musí podať v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia.

Kasačná sťažnosť sa podáva na tunajšom súde. Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,

- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený vyššie pod písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť:

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Kasačnú sťažnosť je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.